

A szervezet jelzései

Mit üzennek a testünkből jövő kellemes és kellemetlen jelzések?

D1 MICIMACKÓ BESZORUL

Micimackó ilyenkor, reggel tizenegy óra felé, mindig parancsolt valami harapnivalót, így hát jólesett látnia, hogy Nyuszi tányért és bögrét szed elő, s amikor megkérdezte: – Mézet vagy tejet? – gyorsan és izgatottan megjegyezte, hogy mindkettőt, aztán hozzátette, nehogy túl mohónak gondolják: – Kenyér nem kell. – Most egy darabig szót se szólt... Végül elégedetten dúdolva felállt, barátságosan parolázott Nyuszival, és kijelentette, hogy mennie kell.

– Ilyen hamar? – kérdezte Nyuszi udvariasan.

– Még maradhatnék éppen, ha te... – habozott Micimackó a zsírosbödön felé pislogva.

– Ami azt illeti – mondta a Nyuszi –, magam is indulóban voltam.

– Akkor hát megyek. Isten áldjon meg!

– Isten veled! Remélem, jóllaktál.

– Mér, van még valami? – csúszott ki Micimackóból.

Nyuszi elrakta a terítéket, és kissé hűvösen csak ennyit mondott:

– Nincs.

– Nem úgy gondoltam – mondta gyorsan Mackó. – Hát akkor szervusz. Most már sietnem kell.

És már lódult is neki az ajtónyílásnak. Mellső lábait kidugta, a hátsókkal nekifeszült, s egy percre az orra ki is került a szabadba.

Aztán a fülei... aztán a két mancsa... aztán a vállai... aztán...

– Segítség! – ordította Micimackó udvariasan. – Azt hiszem, jobb, ha visszafordulok.

– Annál is inkább – mondta Nyuszi –, mert magam is szeretnék kijutni.

– De nem megy ám! – mondta Micimackó. – Teringette!... Illetve azt akartam mondani: segítség!

Nyuszi hirtelen meggondolta magát, s mivel lakásának volt még egy másik kijárata, gyorsan kiosont rajta, megkerülte a buckát, odaugrált Mackóhoz.

– Bennragadtál? – kérdezte.

– Azt éppen nem – vetette oda Micimackó fölényesen. – Csak pihenek itt egy kicsit... Tűnődöm és dudolászok.

– No, add ide a mancsod!

Micimackó kinyújtotta mancsát, és Nyuszi rángatta és rángatta és rángatta.

– *Bu!* – mondta Micimackó. – Ez fáj.

– A dolog úgy áll – állapította meg Nyuszi –, hogy be vagy szorulva.

– Ez mind attól van – jegyezte meg Micimackó kissé idegesen –, hogy ezeknek a modern lakásoknak nincs elég széles kijáratuk. A bejáratok jók, de a kijáratok nem elég szélesek.

– Ez attól van – mondta Nyuszi kereken –, hogy telezabáltad magad. Akartam is mondani, csak nem szeretem figyelmeztetni a vendéget, hogy egyikünk túlságosan sokat eszik. És az az egyikünk nem én voltam. De ezen most kár vitatkozni, elfutok Róbert Gidáért.

Róbert Gida az erdő másik sarkában lakott, s amikor Nyuszival megérkeztek a tett színhelyére, csak annyit mondott magában:

„Csacsi öreg medvém!” – De annyit szeretettel, hogy mindenki reménykedni kezdett.

– Azon tűnődöm – fogadta őt Mackó, erősen szuszogva –, hogy Nyuszi barátunk soha nem használhatja többé ezt az ajtót. Őszintén szólva ez nagyon *rosszul esne* nekem.

– *Nekem is* – tette hozzá Nyuszi.

– De igenis – jegyezte meg Róbert Gida. – Használhatja.

– Annál jobb – mondta Nyuszi.

– Ha nem tudunk kiráncigálni, vissza fogunk tolni.

Nyuszi gondolkodva simogatta pofaszakállát, aztán kifejtette, hogy amennyiben Micimackót sikerülne is visszatolni, ő a maga részéről, természetesen mindig szívesen látja ba-

rátját házában, de hát mégis... úgy van az a világban, hogy egyik ember a fák tetején lakik, a másik pedig a föld alatt, ez a dolgok szabályos rendje, tehát a maga részéről...

– Úgy érted, hogy *sose* kerülök ki többé? – mondta Micimackó sértődötten.

– Úgy értem – mondta Nyuszi, és Róbert Gida is helyeslően biccentett.

– Akkor csak egyet tehetünk. Meg kell várnunk, amíg újra lesoványodsz.

– Meddig tart az? – kérdezte Micimackó szorongva.

– Gondolom, egy hét elég hozzá.

– Csak nem akarjátok, hogy *egy hetet* töltsék ebben a helyzetben?

– Mit tegyünk? Nem megy másképp.

– Majd felolvasunk neked – mondta Nyuszi gyöngéden. – Remélem, nem áll be közben a havazás. És miután ilyenformán hosszasabban időzöl vendégszerető házamban, remélem, nincs kifogásod ellene, hogy hátsó lábaidat törülközőtartónak használjam, közben úgyse használod őket semmire, nekem meg nincs hová akasztani a törülközőimet.

– Egy egész hét! – mondta Micimackó bánatosan. – És mi lesz a kosztal?

– Attól tartok, erről szó se lehet – mondta Róbert Gida –, hiszen éppen arról van szó, hogy lefogyj... De majd felolvasunk neked!

Szegény Mackó sóhajtani kezdett, de nemigen tudott, mert be volt szorulva, és egy könny gördült ki a szeméből, de csak ennyit mondott:

– Igen ám, de van-e olyan könyved, amelyik meg tud vigasztalni egy „Beékelt Mackót az ő Nagy Megszorultságában”?

Így hát egy héten át Róbert Gida effajta könyveket olvasott fel szegény Micimackó észak felé néző mellső felének, miközben Nyuszi nemcsak törülközőt, de mindenféle más kimosott holmit rakott a dél felé néző hátsó lábaira.

Micimackó szegény már olyan karcsúnak érezte magát, mint egy núbiai táncosnő. És a hét végén egy este Róbert Gida így szólt: „Gyerünk!”

És megragadta Micimackó mellső mancsait, és Nyuszi megragadta a hátsókat, és Nyuszi minden rokona, barátja és üzletfele segített, és mind együtt rángatták és húzták és húzták és tolták.

És hosszú ideig Mackó csak ennyit tudott mondani:

– Bu!

És egyszerre csak ezt mondta:

– Jaj!

Aztán még ennyit mondott: – Hopp! – Mint mikor a dugó kijön a palackból.

És Róbert Gida és Nyuszi és Nyuszi barátai, rokonai és üzletfelei hátrabuktak... és Micimackó hegyükbe esett, szabadon.

Gyors és határozott köszönetet biccentett, aztán nyugodtan folytatta sétáját az erdőn keresztül, elégedetten dudorászva: „Tralala, tralala, pritty, pretty, prütty.”

De Róbert Gida szeretettel nézett utána, és csak annyit mondott:

– Csacsi öreg medvém!

A. A. Milne: *Micimackó*. Budapest, Móra, 1976.

D2 FELADATLAP

Egészítsétek ki a mondatokat!

- a) Micimackónak már sejtenie kellett volna, hogy baj lesz, mert.....
csak benyomulni a helyiségbe.
- b) Nyuszi azzal, hogy nem tartóztatta tovább Micimackót, jelezte, hogy.....,
hogymaradjon tovább.
- c) Micimackó azzal, hogy többször a zsírosbödön felé pislogott, azt akarta Nyuszi tudtára
hozni, hogy..... .
- d) Micimackó szerint azért szorult be, mert.....
- e) Nyuszi szerint azért szorul be Micimackó, mert.....
- f) Róbert Gida azért mondta Micimackónak, hogy „Csacsi öreg medvém!” , mert ezzel
tudtukra hozta, hogy .....
- g) Róbert Gida azért javasolta a várakozást, mert tudta, hogy
.....
- h) Róbert Gida azért olvasott Micimackónak, mert
.....
- i) Micimackónak azért gördült ki a könny a szeméből, mert
.....
- j) Micimackónak azért sikerült kijutnia Nyuszi lakásából, mert
.....

D5 SZÓPÓKHÁLÓ

